

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Με τις διατάξεις της περίπτωσης β' του άρθρου 18 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο εδάφιο στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 126 του ν. 4270/2014 (Α' 143), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 126

Εγγυήσεις

1. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι αποκλειστικά αρμόδιο για την παροχή εγγυήσεων για λογαριασμό του Δημοσίου. Το Υπουργείο Οικονομικών δεν παρέχει εγγυήσεις του Δημοσίου για την κάλυψη υποχρεώσεων επιχειρήσεων του Δημοσίου ή ιδιωτικών επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες σε οργανωμένη αγορά, με εξαίρεση:

- α. εγγυήσεις που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3723/2008 (Α' 20),
- β. εγγυήσεις που παρέχονται στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων κ.λπ.) για δάνεια που χορηγούν σε δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς και πιστωτικά ιδρύματα και μόνο για επενδυτικούς σκοπούς,
- γ. εγγυήσεις που παρέχονται στην Τράπεζα της Ελλάδος προς εξασφάλιση απαιτήσεων αυτής κατά πιστωτικών ιδρυμάτων,
- δ. εγγυήσεις που παρέχονται σε από εταιρείες των οποίων η πλειοψηφία το μετοχικού κεφαλαίου ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο προκειμένου να διασφαλιστεί η παροχή υπηρεσιών δημοσίου ενδιαφέροντος.

Το κατά περίπτωση ύψος της προμήθειας για τη χορήγηση των εγγυήσεων για δάνεια προς πιστωτικά ιδρύματα των περιπτώσεων β' και γ' καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Στην αρμόδια για τις εγγυήσεις του Δημοσίου Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους τηρούνται ειδικά βιβλία παρακολούθησης των παρεχόμενων εγγυήσεων, στα οποία καταχωρούνται όλα τα στοιχεία που αφορούν την πορεία των σχέσεων του Δημοσίου από τις εγγυήσεις αυτές.

3. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από την κατάπτωση της εγγύησής του μετά από προηγούμενη βεβαίωση, ως εσόδων του, των σχετικών ποσών στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάστασή του στα δικαιώματα του δανειστή ή πιστωτή, τόσο κατά του πρωτοφειλέτη, όσο και κατά των εγγυητών και λοιπών συνυπόχρεων.

4. Εάν η εγγύηση δεν χορηγήθηκε έγκυρα λόγω πταίσματος του δανειστή ή πιστωτή, το Δημόσιο ελευθερώνεται και τυχόν εντολές πληρωμής, λόγω κατάπτωσης της εγγύησης, ανακαλούνται και εκπίπτουν από τις Δημόσιες Οικονομικές υπηρεσίες, όπου έχουν βεβαιωθεί τα αντίστοιχα ποσά, με μέριμνα της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

5. Τα αναγκαία δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα δικαιώματα του δανειστή ή πιστωτή, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης, οι περιπτώσεις έκπτωσης από την αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού

Λογιστηρίου του Κράτους βεβαιωμένων ήδη οφειλών και κάθε άλλο σχετικό θέμα, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

6. Οι προς είσπραξη απαιτήσεις του Δημοσίου ως εγγυητή που υποκαταστάθηκε πλήρως στα δικαιώματα του δανειστή ή πιστωτή, κατά του οφειλέτη, κατά του εγγυητή και κατά των λοιπών συνυπόχρεων, οι οποίες βεβαιώνονται «με στενή έννοια» από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στις Δ.Ο.Υ., παραγράφονται μετά την παρέλευση δέκα (10) ετών από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο, μετά την με στενή έννοια βεβαίωσή τους, κατέστησαν ληξιπρόθεσμες.

Οι προς είσπραξη απαιτήσεις του Δημοσίου από την ίδια ως άνω αιτία που έχουν βεβαιωθεί στις Δ.Ο.Υ. μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου παραγράφονται μετά την παρέλευση δέκα (10) ετών από τη λήξη του έτους δημοσίευσής του.».